

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Lubora Veselého a soudců JUDr. Michala Prince a JUDr. Elišky Galiazzo ve věci

žalobkyně: **GENERAL TECHNOLOGIES a.s.**, IČO 27225364
sídlem Václavské náměstí 2132/47, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem JUDr. Jakubem Hlínou, LL. M.
sídlem Havlíčkova 1680/13, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **T-Mobile Czech Republic a.s.**, IČO 64949681
sídlem Tomíčková 2144/1, 148 00 Praha 4
zastoupená advokátem Mgr. Markem Vojáčkem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

o 68 510,20 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 5. června 2025,
č. j. 21 C 160/2024-149,

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I. co do částky 68 510,20 Kč potvrzuje; ve zbývajících částech, tedy v rozsahu zákonného úroku z prodlení a ve výroku II. se zrušuje a v tomto rozsahu se věc vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Výše uvedeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni částku 68 510,20 Kč se specifikovaným úrokem z prodlení (výrok I.); dále rozhodl, že žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 47 421,60 Kč (výrok II.) a že žalobkyně je povinna zaplatit doplatek soudního poplatku ve výši 685 Kč na účet Obvodního soudu pro Prahu 4 (výrok III.).
2. Soud prvního stupně (dále též „soud“) po provedeném dokazování vyšel ze zjištění, že mezi žalobkyní a žalovanou byla dne 23. 7. 2018 uzavřena smlouva o poskytování hardware kapacity za účelem poskytování ICT/TELKO služeb (dále též „Smlouva“). Součástí Smlouvy bylo též ujednání, že žalobkyně je povinna zajistit dodání služby na adresu třetí osoby, společnosti MXXXH s. r. o.; pokud není uvedeno v dílčí objednávce jinak, jsou služby dodány na adresu Xxx xxx, xxx. Tuto Smlouvu soud posoudil jako tzv. smlouvu nepojmenovanou ve smyslu § 1746 zákona č. 89/2012 Sb. (dále jen „o. z.“). Dále shledal, že v článku 3.5. Smlouvy si strany ujednaly, že k uzavření dílčích smluv dojde prostřednictvím e-mailem odeslaných objednávek služeb, ke kterým bude zaslána cenová nabídka, která bude e-mailem objednavatele potvrzena, přičemž předmětem tohoto sporu je objednávka, která vznikla poptávkou pana P. K. (jenž byl v souladu se Smlouvou oprávněn k uzavírání dílčích smluv za žalovanou) ze dne 25. 5. 2025, která byla doplněna dne 26. 5. 2020. Poptáno bylo 10 ks MacBook Air 13 - 256 GB a 2 ks MacBook Air 13 - 512 GB. Na základě této poptávky zaslal JUDr. P. P. (jenž byl v souladu se Smlouvou oprávněn k uzavírání dílčích smluv za žalobkyni) dne 9. 6. 2020 zástupci žalované ceník zboží platný od 1. 6. 2020, kdy pro zařízení MacBook Air 13 - 256 GB se jednalo o částku 894 Kč/kus na dobu 36 měsíců s odkupem za 1 Kč a pro zařízení MacBook Air 13 - 512 GB se jednalo o částku 1 192 Kč na dobu 36 měsíců s odkupem za 1 Kč celkem tedy 11 324 Kč bez DPH měsíčně. Pan P. K. (jednající za žalovanou) s tímto vyslovil souhlas. Následně soud uzavřel, že uvedeným způsobem, v souladu se Smlouvou, vznikla objednávka a byla uzavřena dílčí smlouva, přičemž, s ohledem na povahu rámcové i dílčí smlouvy, je třeba řídit se ustanoveními o smlouvě, která je jim nejbližší, což jsou ustanovení upravující smlouvu nájemní.
3. Dále soud shledal, že bylo prokázáno, že žalobkyně výše uvedené zboží objednala u svého dodavatele, společnosti Smarty CZ a. s., která dne 11. 6. 2020 dodala předmětné notebooky přímo společnosti MXXXH s. r. o., jako smluvnímu partnerovi žalované (na adresu Xxx xxx, xxx), nikoliv do skladu této společnosti (na adresu Xxx xxx, xxx), jak tomu bylo v jiných případech (kdy se jednalo o dodávky velkého množství mobilních telefonů a ipodů). Bylo prokázáno též, že vlastníkem uvedeného zboží byla žalobkyně, která cenu zboží Smarty CZ a. s. dne 22. 6. 2020 uhradila. Dále měl soud za prokázané, že 12 ks MacBooků bylo dodáno společnosti MXXXH s. r. o. (dále též jen „společnost MXXXH“) dne 11. 6. 2020, když předání stvrdil na předávacím protokolu vystaveném žalobkyní k objednávce č. 92 za společnost MXXXH pan B. J., který byl žalovanou označen jako oprávněná osoba v předávacím protokolu ze dne 1. 8. 2020 (zákaznická řešení), jimž došlo ke zřízení služby pro 12 ks MacBooků; to, zda došlo na základě nějakých ujednání ke změně místa dodání, není významné – rozhodující je, že zboží bylo společnosti MXXXH dodáno.
4. O příslušenství pohledávky soud rozhodl s odkazem na § 1970 o. z. a nařízení vlády č. 351/2013 Sb.
5. Žalovaná ve včasném odvolání (do výroků I. a II.) namítala, že přiznání příslušenství odporuje autonomii vůle stran a jasné textaci smluvního ujednání o úroku z prodlení; soud prvního stupně vůbec nezkoumal systematiku čl. 8 Smlouvy (kde strany jasně rozlišovaly mezi smluvní pokutou a

úroky z prodlení) a rovněž nepřihlédl k tomu, že i žalobkyně v předžalobní výzvě poukazovala na sjednané smluvní úroky z prodlení v čl. 8.4 Smlouvy, a až v soudním řízení své tvrzení účelově změnila – na tyto skutečnosti žalovaná poukazovala již před soudem prvního stupně, který její argumenty ignoroval. Dále žalovaná namítala, že z procesní opatrnosti zpochybňuje rovněž předání předmětného hardware společnosti MXXXH, jelikož samotná společnost MXXXH, i její insolvenční správce, zpochybňují rozsah dodaného hardware. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že žalobkyně prostřednictvím společnosti Smarty.cz dne 11. 6. 2020 předala hardware společnosti MXXXH, o předání hardware však neexistuje žádný předávací protokol mezi společnostmi MXXXH a společností Smarty.cz. (resp. jej žalobkyně nepředložila), ačkoliv takové protokoly (tzv. skladové) žalobkyně v jiných řízeních předkládá. Soud vyšel z tzv. konečného protokolu podepsaného panem J., jehož oprávnění insolvenční správce MXXXH s. r. o. zpochybňuje, a z jednostranného prohlášení společnosti Smarty.cz ze dne 13. 3. 2025 (tj. po téměř 5 letech od údajného dodání hardware), aniž by byl zástupce společnosti Smarty.cz v řízení vyslechnut jako svědek. Proto žalovaná navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výroku I. a II. zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu projednání.

6. V doplnění odvolání žalovaná ohledně přiznání příslušenství namítala, že soud stupně přijal účelový a nesprávný výklad smluvního ujednání předestřeného žalobkyní, aniž by učinil výklad smluvního ujednání v souladu s výkladovými pravidly, a, přestože si účastníci ujednali úroky z prodlení (jejich výši i splatnost) odchýlně od zákona, přiznal žalobkyni zákonný úrok z prodlení, když čl. 8.4 Smlouvy vyložil jako smluvní pokutu. Soud však v tomto ohledu neprovedl žádné dokazování, nezkoumal vůli účastníků, ani se nevypořádal s právně relevantními argumenty žalované. Dále žalovaná uvedla argumenty pro závěr, že při použití jak jazykového, tak logického a systematického, výkladu nemůže být pochyb o tom, že v čl. 8.4 Smlouvy si strany ujednaly smluvní úroky z prodlení. Poukázala na komentářovou literaturu, dle níž lze sjednat jak jinou výši (sazbu) úroků z prodlení, tak zásadně též i samotné podmínky jejich vzniku a uplatnění, s tím, že právě odlišný režim uplatnění a splatnosti si účastníci sjednali v čl. 8.4 Smlouvy, dle kterého má dojít k vyúčtování smluvního úroku z prodlení prostřednictvím daňového dokladu, od kterého by navíc plynula jejich splatnost – to však žalobkyně neučinila (ani to netvrdí); nemá tedy právo na úroky z prodlení (ani smluvní, ani zákonné). Ohledně předání hardware společnosti MXXXH žalovaná v doplnění odvolání namítala, že prohlášení společnosti Smarty.cz ze dne 13. 3. 2025 (dále též „Potvrzení Smarty.cz“) bylo vystaveno zpětně a není v něm uvedeno jméno konkrétního zaměstnance, který hardware převzal. Dále namítala, že Potvrzení Smarty.cz je současně jednostranné prohlášení; soud prvního stupně tedy měl – ve smyslu judikatury Nejvyššího soudu, na kterou odkázala – provést výslech zástupce společnosti Smarty.cz.
7. Žalobkyně se k odvolání písemně nevyjádřila.
8. Podáním ze dne 15. 10. 2025 oznámila společnost Artissica s. r. o., že vstupuje do řízení jako vedlejší účastník na straně žalované. Žalovaná podáním ze dne 20. 10. 2025 sdělila, že nesouhlasí se vstupem společnosti Artissica s. r. o. do řízení v postavení vedlejšího účastníka na straně žalované – tímto vyjádřením nesouhlasu bylo vedlejší účastenství společnosti Artissica s. r. o. ukončeno, aniž by o tom bylo třeba vydávat jakékoliv rozhodnutí (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30. 6. 2004, sp. zn. 29 Odo 806/2002, dostupné, stejně, jako další odkazovaná rozhodnutí Nejvyššího soudu, na www.nsoud.cz).
9. Z jednání odvolacího soudu byla, k návrhu právního zástupce žalované, vyloučena veřejnost. Odvolací soud návrhu vyhověl v zájmu ochrany obchodního tajemství a veřejnost (z projednávání věci, nikoliv z vyhlášení rozhodnutí) vyloučil (§ 116 odst. 2 o. s. ř.) se zřetelem k článku 7 Smlouvy, ve kterém smluvní strany (žalobkyně a žalovaná) sjednaly, že informace o existenci Smlouvy, jejím

znění, včetně veškerých práv, povinností a závazků z ní vyplývajících, tvoří předmět obchodního tajemství ve smyslu § 504 o. z.

10. Při jednání odvolacího soudu právní zástupce žalobkyně uvedl, že soud prvního stupně provedl důkladné dokazování a dospěl k rozhodnutí, s nímž se žalobkyně ztotožňuje. Dále uvedl, že ve věci se jedná o reziduální část splátek, větší část splátek žalovaná, před tím, než splácet přestala, uhradila, a podotkl, že žalobkyně prokázala jak pořízení hardware, tak jeho dodání. Právní zástupce žalované v reakci na vyjádření právního zástupce žalobkyně uvedl, že dokud společnost MXXXH nezačala zpochybňovat dodání hardware, neměla žalovaná důvod neplnit; v dalším odkázal na písemné vyhotovení odvolání a jeho doplnění.
11. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání a v jeho mezích rozsudek soudu prvního stupně včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a o. s. ř.), a dospěl k následujícím závěrům.
12. Soud prvního stupně provedl dokazování v rozsahu dostačujícím pro rozhodnutí o jistně uplatněného nároku, přičemž řádně vyložil, jaké důkazy provedl, jaká zjištění z nich učinil a k jakým závěrům na jejich základě dospěl. Odvolací soud, jenž ze skutkových zjištění učiněných soudem prvního stupně vychází, proto, v zájmu stručnosti, na odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje.
13. Po právní stránce – s výjimkou posouzení požadavku žalobkyně na přiznání zákonného úroku z prodlení, které zatím obstát nemůže (viz níže) – soud prvního stupně věc posoudil správně a náležitě se vypořádal rovněž s procesní obranou žalované. Proto lze též v tomto ohledu na přílehavé odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázat a, s přihlédnutím k námitkám žalované, dodat následující.
14. Žalovaná nebrojí (s výjimkou přiznání zákonného úroku z prodlení) proti právnímu posouzení věci, ani proti závěrům, které soud prvního stupně učinil ohledně obsahu dílčí smlouvy, která byla uzavřena (v souladu s rámcovou Smlouvou) e-mailovou komunikací vedenou v květnu a v červnu roku 2020 mezi žalobkyní a žalovanou, ani proti závěrům týkajícím se výše dlužné částky. Vzhledem k tomu, že nesprávnost závěrů soudu prvního stupně v tomto směru se nepodává ani z obsahu spisu, není třeba se těmito otázkami – s jejichž posouzením soudem prvního stupně se odvolací soud ztotožnil – blíže zabývat.
15. Stěžejní (a ve vztahu k jistně jediná) námitka žalované se týká závěru soudu prvního stupně o prokázání dodání hardware (12 ks MacBooků) společnosti MXXXH. Tento závěr soud prvního stupně opřel (zejména) o předávací protokol (ze dne 11. 6. 2020) k objednavce č. 92 (dále též „Předávací protokol“). Poukazuje-li žalovaná na to, že v jiné obdobné věci prokazovala žalobkyně dodání hardware dvěma předávacími protokoly (jednak tzv. skladovým, jednak tzv. konečným) a v této věci předložila pouze tzv. konečný předávací protokol, je na místě uvést, že – jak se podává z protokolu o jednání před soudem prvního stupně ze dne 26. 5. 2025 – žalobkyně vysvětlila, že zatímco v žalovanou poukazované věci bylo zboží dodáno do skladu společnosti MXXXH (proto existuje tzv. skladový předávací protokol), v této věci bylo zboží dodáno (společnosti MXXXH) na adresu Xxx xxx (tj. nikoliv do skladu), proto existuje jen tzv. konečný předávací protokol. Toto vysvětlení pokládá odvolací soud, ve shodě se soudem prvního stupně, za dostačující; námitka, že žalobkyně nepředložila tzv. skladový protokol, není tudíž, v poměrech této věci, případná.
16. Dále žalovaná soudu prvního stupně vytýká, že vyšel (též) z prohlášení společnosti Smarty.cz ze dne 13. 3. 2025 (dále té „Potvrzení“), které bylo vystaveno po téměř 5 letech od údajného dodání hardware, aniž by byl zástupce společnosti Smarty.cz v řízení vyslechnut jako svědek. Pokud

žalovaná poukazuje na skutečnost, že Potvrzení bylo vystaveno s víceletým časovým odstupem, je vhodné poznamenat, že z obsahu spisu je patrné, že o vystavení Potvrzení požádala žalobkyně společnost Smarty.cz v souvislosti s výzvou soudu k předložení dalších důkazů, prokazujících dodání zboží – na žalovanou poukazovaný odstup vydání Potvrzení od uskutečnění dodávky tedy nelze pohlížet jako na okolnost, která by vzbuzovala (měla vzbuzovat) pochybnosti o věrohodnosti Potvrzení. V řízení před soudem prvního stupně žalovaná věrohodnost potvrzení nezpochybňovala a doplnění dokazování výsledkem svědka (svědků) k obsahu Potvrzení (byť se jí dostalo poučení ve smyslu § 118b odst. 1 o. s. ř.) nenavrhovala; činí-li tak nyní, nelze než konstatovat, že doplnění dokazování by bylo v rozporu se zásadou neúplné apelace (§ 205a o. s. ř.).

17. K poukazu na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 3067/2020, který žalovaná učinila v souvislosti s dokazováním, které bylo vedeno Potvrzením, je třeba uvést následující. V poukazovaném rozhodnutí Nejvyšší soud uvedl, že „byť za důkaz mohou obecně sloužit všechny prostředky, jimiž lze zjistit skutečný stav věci (§ 125 o. s. ř.), nelze tedy podle okolností vyloučit ani provedení důkazu čestným prohlášením, není přípustné cestou předkládání čestných prohlášení obcházet provádění důkazu výsledkem svědků, vypovídajících (dle § 126 odst. 2 věta druhá o. s. ř.) po poučení o významu svědecké výpovědi, o jejich právech a povinnostech a o trestních následcích křivé výpovědi“ (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. 12. 2021, sp. zn. 23 Cdo 3067/2020). I kdyby Potvrzení společnosti Smarty.cz mělo povahu čestného prohlášení, k obcházení provedení důkazu výsledkem svědka (svědků) v této věci nedošlo, když takový důkazní návrh učiněn nebyl. Pro úplnost je vhodné dodat, že právě uvedeným se poměry této věci odlišují od poměrů ve věci žalovanou poukazované, v níž dovolatelka brojila proti tomu, že provedeny byly pouze důkazy písemnými prohlášeními (J. H. a MiT Invest Družstvo), ačkoliv dovolatelka při jednání soudu uvedla, že tyto subjekty nezná, že na předmětné zakázce jako její subdodavatelé nepracovali a že jejich prohlášení má za nevěrohodná.
18. Vedle toho, že v nyní posuzované věci žalovaná věrohodnost Potvrzení v řízení před soudem prvního stupně nezpochybňovala a doplnění dokazování výsledkem osoby, která potvrzení vystavila, nenavrhovala, je vhodné podotknout, že soud prvního stupně založil svůj závěr o dodání zboží společnosti MXXXH především na Předávacím protokolu (srov. 28. odstavec napadeného rozhodnutí). S ohledem na shora uvedené je na místě uzavřít, že soud prvního stupně zjistil skutkový stav dostatečným způsobem a správně shledal, že dodání zboží společnosti MXXXH bylo prokázáno. Pro úplnost, k poukazu žalované na to, že insolvenční správce měl pochybnosti o oprávnění pana J. jednat za společnost MXXXH, je vhodné dodat, že konkrétní skutečnosti opodstatňující závěr, že pan J. nebyl oprávněn jednat za společnost MXXXH, tvrzeny (natož prokázány) v tomto řízení (ve věci nyní posuzované) nebyly. Vzhledem k tomu, že důvodnost uvedených pochybností se nepodává ani z obsahu spisu, je třeba uzavřít, že soud prvního stupně nepochybil, pokud vycházel z Předávacího protokolu, který za společnost MXXXH podepsal pan J.
19. K přiznání zákonného úroku z prodlení soud prvního stupně uvedl, že „žalovaná sice namítala, že žalobkyně není oprávněna požadovat zákonný úrok z prodlení, když byl ujednáán smluvní úrok z prodlení ve výši 0,01 % denně z dlužné částky, avšak z povahy článku 8.4 (Smlouvy) měl soud za prokázané, že se jedná o smluvní pokutu, neboť se váže na (ne)splnění podmínky, a to, že samotná smluvní pokuta (ve smlouvě chybně uvedena jako úrok) bude splatná do 30 kalendářních dnů ode dne doručení faktury, kterou bude účtována; žalobkyně tuto smluvní pokutu neúčtovala“. Odůvodnil-li soud prvního stupně výklad článku 8.4 Smlouvy (ve kterém je použito slovní spojení „úrok k prodlení“) jen právě citovaným způsobem, aniž by se vypořádal s argumentací žalované, která žalobkyni předestřený (a soudem prvního stupně převzatý) výklad článku 8.4 Smlouvy (jako ujednání o smluvní pokutě) odmítla (z důvodů uvedených např. v podání ze dne 7. 4. 2025) jako

výklad účelový a rozporný se zněním Smlouvy i s předžalobním jednáním žalobkyně, učinil své rozhodnutí v této části nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů.

20. Nejvyšší soud opakovaně uzavřel, že „(...) základní (prvotní) pravidlo výkladu adresovaných právních jednání formuluje ustanovení § 556 odst. 1 věty první o. z. Soud nejprve zkoumá (zjišťuje), jaká byla skutečná vůle (úmysl) jednajícího, a to při zohlednění všech v úvahu přicházejících (zjištěných) okolností. Skutečnou vůli (úmysl) jednajícího je přitom třeba posuzovat k okamžiku, kdy projev vůle učinil (kdy se stal perfektním) [srov. Melzer, F. in Melzer, F., Tégl, P. a kol., op. cit. výše, s. 594 a 595, nebo Handlar, J. in Lavický, P. a kol.: Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1–654). Komentář. 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1989]. Ochrana dobré víry adresáta právního jednání pak vyžaduje (a § 556 odst. 1 věta první o. z. tak normuje výslovně), aby soud právní jednání vyložil jen podle takového úmyslu jednajícího, který byl anebo musel být adresátovi znám. Při zjišťování úmyslu jednajícího tudíž soud přihlíží toliko k těm okolnostem, které mohl vnímat i adresát právního jednání. Jinými slovy, pro výklad právního jednání je určující skutečná vůle (úmysl) jednajícího (která byla anebo musela být známa adresátovi), již je třeba upřednostnit před jejím vnějším projevem (např. objektivním významem užitých slov). Teprve tehdy, nelze-li zjistit skutečnou vůli (úmysl) jednajícího, postupuje soud podle pravidla vyjádřeného v § 556 odst. 1 větě druhé o. z. Ustanovení § 556 odst. 2 o. z. pak uvádí demonstrativní výčet okolností, k nimž soud při výkladu právního jednání přihlíží. Řečené platí jak pro vícestranná, tak i pro jednostranná adresovaná právní jednání“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 10. 2017, sp. zn. 29 Cdo 61/2017, uveřejněný pod č. 4/2019 Sbírky rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu).
21. Z argumentace účastnic řízení je zřejmé, že ujednání obsažené v článku 8.4 Smlouvy vykládají odlišně (dle žalobkyně se jedná o ujednání o smluvní pokutě, dle žalované jde o sjednání smluvního úroku z prodlení) – za této situace bylo třeba, aby se soud prvního stupně zabýval otázkou, jakým úmyslem byly žalobkyně a žalovaná (za ně jednající osoby) vedeny při sjednání článku 8.4 Smlouvy. Jak je patrné ze shora (v předchozím odstavci) uvedeného, bez posouzení této otázky se závěr o povaze ujednání obsaženého v článku 8.4 Smlouvy neobejde; nebude-li možné skutečnou vůli (úmysl, kterým byly smluvní strany vedeny) zjistit, bude na místě postupovat dle výkladového pravidla upraveného v § 556 odst. 1 věta druhá o. z. Vzhledem k tomu, že soud prvního stupně předestřeným způsobem nepostupoval, je jeho závěr, že ujednání obsažené v článku 8.4 je ujednáním o smluvní pokutě, přinejmenším předčasný.
22. Ze shora uvedených důvodů odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I., pokud jím byla přiznána jistina, jako věcně správný potvrdil (§ 219 o. s. ř.), ve zbývajících částech, tedy ohledně zákonného úroku z prodlení a v akcesorickém výroku II. rozsudek zrušil (§ 219a odst. 1 písm. b), § 219a odst. 2 o. s. ř.] a v tomto rozsahu vrátil věc soud prvního stupně k dalšímu řízení (§ 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř.]. Výrok III. zůstal odvoláním nedotčen.
23. Na soudu prvního stupně bude, aby se, se zřetelem k výše (v odstavcích 19. až 21.) uvedenému znovu posoudil povahu ujednání obsaženého v článku 8.4 Smlouvy, a závěr, který v tomto ohledu učiní, promítl do rozhodnutí o požadavku žalobkyně na přiznání zákonného úroku z prodlení; při tomto posouzení se soud neopomene vypořádat s argumentací žalované uvedenou jednak v podáních, které žalovaná učinila v řízení před soudem prvního stupně, jednak v odvolání a v jeho doplnění. Soud prvního stupně vezme v potaz též všechny další relevantní skutečnosti, ať již ty, které byly tvrzeny, ale soud se jimi nezabýval, nebo ty, které (případně) vyjdou v průběhu řízení najevo. V novém rozhodnutí rozhodne též o nákladech tohoto odvolacího řízení

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí, s výjimkou části, v níž byl rozsudek soudu prvního stupně zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení, kde dovolání není přípustné, lze podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně, pokud napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu nebo která v rozhodování odvolacího soudu dosud vyřešena nebyla nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak, přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen odvolací soud.

Praha 22. října 2025

Mgr. Lubor Veselý v. r.
předseda senátu